

речемъ: сичките наказанїа на тойзи и онзи свѣтъ се заради грѣха са. Помысли прочеє, колко е големо зло грѣхъ.

Да се грыжеме прочеє за грѣховете си, а най вече за лишенїето отъ Божиата благодать: понеже она не се придобива со създръгъ начинъ, освѣнъ со съз слезы. Тешко и горко на онаа дѣла, които се отдѣлава отъ Бога помышлажаючи и надѣваючи са, какъ освѣнъ Бога поголема добрина ще получи.

Глава ІІ.

За покаянїето.

„Покайтесѧ и вѣруйте.“ (а) говори Господь нашъ Иисусъ Христосъ. Соединава заедно покаянїето и вѣрата, да ни покажи, защо покаянїето е неразлично отъ оногова, щото се обѣща да живѣе христіански. Господь нашъ Иисусъ Христосъ сынъ Божій, за да ни даде образъ промина тѣка на томъ свѣтъ сичкия си животъ въ страданїа. Долженствуваме прочеє и нїе да мѣ подражаваме, и нашїя животъ въ покаянїе и страданїе да препроваждаме. Кога безгрѣшни и сватый на сватыите Христосъ Богъ нашъ се пости, и пострада, то колко повече нїе грѣшни сме должни да се постиме, и да плачиме въ сичките си дни заради нашите грѣхове;

(а) Марка гл. ІІ.